

מ"ת 35723/08/21 - דורון איכילוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 35723-08-21 מדינת ישראל נ' איכילוב (עציר)
תיק חיצוני: 3345/21

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקש	דורון איכילוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בקשה לעיון חוזר

רקע

1. לפני בקשה לעיון חוזר לעיין מחדש בהחלטת בית המשפט מיום 29.8.21 אשר הורתה על מעצרו של המבקש בפקוח אלקטרוני ולהתיר למבקש לצאת מידי יום בין השעות 06:00 עד 18:30 לצורך השתלבותו בריצוי יתרת עבודות השירות למשך 21 יום.
 2. ביום 5.7.20 נגזר דינו של המבקש בבית המשפט השלום בקריות בת"פ 18893-12-19 והוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות החל מיום 17.8.20.
 3. ביום 13.8.21 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפה הגורמת חבלה ממשית - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- על פי עובדות כתב האישום, הנאשם ומרטין איכילוב (להלן: "מרטין") הם אחים המתגוררים בדירת הוריהם ברחוב שלום עליכם 6/14 בקריית ביאליק. ביום 3.8.21 בסמוך לשעה 02:30 התקבל דיווח על קטטה וצעקות (להלן: "האירוע") בקומת העמודים בבניין בו נמצאת הדירה. בעקבות הדיווח הגיעו לבניין השוטר מקסים ושותפו הפקח אביטן. השניים הבחינו במרטין ובנאשם בקומת העמודים של הבניין כשהנאשם אוחז בבקבוק בירה בידו. השוטר מקסים, אשר חשד במעורבותם של הנאשם ומרטין פנה אליהם, שאל אותם לפשר מעשיהם וביקש מהם להזדהות. הנאשם ומרטין החלו מתווכחים עם השוטר מקסים ולא מסרו את פרטיהם. בשלב זה הודיע השוטר מקסים לנאשם ומרטין כי הם מעוכבים בחשד לתקיפה. אז, ובעוד השוטרים משוחחים עם מרטין, נמלט הנאשם בריצה מהמקום והחל לעלות במדרגות הבניין. השוטר מקסים רץ בעקבותיו, בעוד הפקח אברהם נותר עם מרטין. בהמשך למתואר, תפס מקסים את

הנאשם בחגורת מכנסיו על מנת לעצרו, אז בעט בו הנאשם בכתפו והמשיך בבריחה, עד אשר הגיע לקומה השלישית בבניין, בסמוך לדירת הוריו. השוטר מקסים הצליח להשיג את הנאשם, אזק אותו בידו הימנית, הודיע לו על מעצרו וביקש מהנאשם להירגע. הנאשם בתגובה התנגד למעצר, לא אפשר לשוטר מקסים לאזוק אותו ביד שמאל והחל לצעוק ולהתלהם. למשמע הצעקות, אביהם של הנאשם ומרטין יצא מהדירה ובראותו את הנאשם אזוק בידו, נעמד בין השוטר מקסים לבין הנאשם וניסה להרגיע את הנאשם.

באותה עת, מרטין דחף את הפקח אברהם ונמלט לעבר מדרגות הבניין, כשהפקח אברהם בעקבותיו. מרטין הגיע לקומה השלישית ומהבחין בשוטר מקסים ובנאשם, היכה את השוטר מקסים וניסה לשחרר את הנאשם מאחיזתו. הפקח אברהם שהגיע אף הוא לקומה, הרחיק את מרטין מהנאשם. בד בבד השוטר מקסים הרחיק את האב ואזק את הנאשם בידו השנייה. בתגובה לכך, הנאשם החל לדחוף את מקסים, התנגד למעצרו והפיל את השוטר לקרקע יחד עמו. באותו מועד מרטין היכה את אברהם באמצעות אגרופיו ואברהם בתגובה ריסס לכיוונו של מרטין גז פלפל על מנת להרגיעו.

בהמשך לאמור, התרוממו השוטר מקסים והנאשם מהקרקע והנאשם החל למשוך את השוטר מקסים לעבר המדרגות, בתגובה וכדי להשתלט על הנאשם, השוטר מקסים הפיל את הנאשם לקרקע והתיישב עליו. במקביל, מרטין התקרב אל השוטר מקסים ובעט באמצעות רגלו הימנית בפניו של מקסים תוך שהוא פוגע בעינו השמאלית. במקביל לאמור, הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתו של השוטר מקסים ותקף אותו בכך שנשך בעוצמה את ידו השמאלית של מקסים. השוטר מקסים היכה את הנאשם באמצעות אגרופו על מנת להתגונן מפני הנאשם תוך שהוא קורא לנאשם לא לנשוך. במקביל לאמור, נשך מרטין את השוטר מקסים בעוצמה בגבו. הפקח אברהם הבחין במעשיו של מרטין, משך אותו על מנת לנתקו מגבו של מקסים ומשלא הצליח, ריסס שוב בגז פלפל לעברו של מרטין עד אשר מרטין שחרר את אחיזתו בשוטר מקסים ונמלט מהדירה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבל השוטר מקסים ברגלו הימנית וכן נגרמה לו חבלה של ממש בידו השמאלית. כתוצאה ממעשיו של מרטין נגרמו לשוטר מקסים שבר בארובת העין עם תזוזה קלה. לפקח אברהם נגרמו חבלה בראשו ובצווארו שפשופים שטחיים בצוואר מימין ומשמאל ובידו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד לתום הליכים כנגד המבקש .

ביום 10.8.21 במסגרת דיון שבבקשה להארכת מעצרו של המבקש ומרטין טרם הגשת כתב אישום ולאחר שהוגשה הצהרת תובע, שוחררו המבקש ומרטין על ידי כבוד השופט מוחמד עלי. בהחלטת השחרור בעניין מרטין הפנה כבוד השופט עלי לערר מיום 6.8.21 ובו בית המשפט המחוזי אמנם דחה את הערר אך הוסיף וציין : "בשים לב לטיב החשדות והסיכוי הממשי כי גם פעולות זירה מסוימות לא הסתיימו בתוך פרק המעצר שנקצב, ראוי לבחון הצגת חלופה שאיננה במקום הזירה אלא בהרחקה". דברים אלה נאמרו ביחס לשני המעורבים.

הוסיף והפנה כבוד השופט עלי להחלטת כבוד בית המשפט המחוזי בערר נוסף שהוגש והתקיים ביום 8.8.21 בעניינו של המבקש . הערר אמנם נדחה ואולם גובשה הסכמה כדלקמן: "אנחנו מקבלים את הצעת בית המשפט לפיה מבלי להודות בטענה כלשהי של מי מהצדדים, הערר שהוגש ידחה, מעצרו של העורר יוארך כפי שקבע בית המשפט קמא עד

ליום 10.8.21 ובמועד האמור יתקיים בפני בית המשפט קמא דיון בחלופת מעצר לעורר אלא אם כן תוגש עד אותה עת הצהרת תובע ולחילופין כתב אישום בצירוף בקשה למעצר עד לתום הליכים". ציין כבוד השופט עלי בהחלטתו כי אין מקום לעשות הבחנה בין שני החשודים שכן שניהם היו מעורבים בפרשה במידה שווה פחות או יותר. בית המשפט הורה על שחרורו של מרטיין לאחר שהוצגה חלופת מעצר במושב חנינית.

כמו כן, שוחרר גם המבקש שפני לאותה חלופת מעצר, זאת לאחר שבית המשפט הנכבד קבע כי אין בהרשעותיו הקודמות של המשיב כדי להביא לתוצאה שונה.

5. על החלטה זו הוגש ערר המדינה ביחס לשני הנאשמים. בהחלטתו קיבל כבוד השופט מנדלבוים את הערר באופן חלקי וזאת ביחס למבקש ולעומת זאת הערר נדחה באשר למרטיין. בהחלטתו קבע בית המשפט הנכבד: "איני סבור כי ניתן לקבל את טענות העוררת מהן משתמע כי לנוכח חומרת המעשים המיוחסים למשישים אין מקום לשקול במקרה שלפנינו חלופת מעצר". בעניין חלופת המעצר סבר בית המשפט כי יש לערוך אבחנה בין שני הנאשמים. העובדה כי בהתאם לעברו הפלילי של המבקש חמש הרשעות קודמות כשהאחרונה מהן מיום 5.7.20, בצירוף נסיבות המעשים, יש בהם כדי ליצור מסוכנות ברמה כזאת שהחלופה המוצעת מאיינת אותה ברמה המספקת אך ורק ביחס למרטיין. ביחס למבקש קבע כבוד בית המשפט כי אין בחלופה זו כדי לאיין די את המסוכנות הנשקפת ממנו וכי "בהתאם אני סבור כי בשלב זה יש להשאירו במעצר על מנת שאפשרות שחרורו לחלופת מעצר תיבחן באופן יסודי בשלב הבקשה למעצר עד לתום הליכים".

6. אוסיף ואציין כי המבקש לא השלים עם החלטה זו והגיש ערר ב"גלגול שלישי" לבית המשפט העליון (בש"פ 554/21 מיום 11.8.21). בהחלטתה דחתה כבוד השופטת וילנר את הערר וקבעה כי לא מצאה שעניינו בא בגדר הנסיבות החריגות המצדיקות את התערבות בית המשפט. למעלה מן הצורך, ציינה כבוד השופטת וילנר כי אין להתערב בקביעת בית המשפט באשר לשוני הרלוונטי בין עברם הפלילי של המשיב ושל אחיו, המצדיק במקרה זה הבחנה בין השניים.

7. ביום 29.8.21 הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני עד לתום הליכים. בהחלטתי ציינתי כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש. עוד ציינתי כי עיקרון השוויון בין נאשמים בפני הדין והאיסור להפלות הוא עיקרון הכרחי לצורך שמירה על הליך הוגן שעה שאין בנמצא הבדלים של ממש אך במקרה זה אני סבורה כי אין מקום להשוות בין מרטיין והמבקש שבפני מבחינת עוצמת עילת המעצר, הגם שמבחינת ראייתית הרי שאין מקום להבחנה ביניהם. אשר על כן, לאחר שהמפקחים נמצאו על ידי בית המשפט ראויים לשמש כמפקחים בעניינו של מרטיין ולא נטענה כל טענה כי לא עמדו בתפקידם זה הוריתי על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ללא חלונות התאוררות.

8. כעת מונחת לפני כאמור בקשה להתיר למבקש לצאת ממקום הפיקוח על מנת לבצע את ריצוי יתרת עבודות השירות לתקופה של 21 יום מידי יום בין השעות 06:00 ועד השעה 18:30 בדואר ישראל.

במסגרת הנימוקים טען המבקש כי מדובר בתכלית ראויה והפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו למקרה שלפנינו.

9. המשיבה בתגובתה מתנגדת לבקשה וטוענת כי קבלת הבקשה משמעה ביטול הפיקוח האלקטרוני וכי בית המשפט בחן את אפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר ללא איזוק אלקטרוני ומצא כי היא אינה מתאימה וזאת בשל המסוכנות הנשקפת מהמבקש.

10. בדיון שהתקיים בפני חזרו הצדדים על טענותיהם תוך שכל אחד מהם מפנה לפסיקה רלוונטית התומכת בטענתו.

11. ביום 9.9.21 לבקשת בית המשפט הוגשה הודעה מטעם הממונה על עבודות השירות ובה צוין כי המבקש החל לבצע את עבודות השירות ביום 19.8.20 וכנון להיום נותרו לו 21 יום לסיום ריצוי עבודות השירות וכי כל עוד בית המשפט לא יפתח חלון לצורך סיום הריצוי לא יהיה מנוס מלבצע הפסקה מנהלית ולהחליט על ריצוי יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

דין והכרעה

12. לאחר שעיניתי בבקשה ובתגובת המשיבה ולאחר ששמעתי טענות הצדדים שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

13. ככלל אין לאפשר "חלונות" יציאה לעבודה לעצור בפיקוח אלקטרוני. לענין זה אפנה לבש"פ 966/16 **מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.16)**. המבקש נעצר בפיקוח אלקטרוני ולפיכך הוא בגדר עצור. חלונות התאווירות מוגבלות לצרכים אישיים חיוניים או צרכים רפואיים או שיקום ולתכלית ראויה. חרף זאת, גם אם קיימת סמכות לפתיחת חלון לצרכי עבודה הרי שזו תופעל במשורה ובמקרים יוצאי דופן. המקרה שלפני אינו נמנה על המקרים הללו. אין מחלוקת כי תכלית הבקשה שלפני אינה לצרכי פרנסה אלא על מנת למנוע הליך של הפסקה מנהלית של עבודות השירות בתיק אחר בו נגזר דינו של המבקש וזאת נוכח העובדה כי עבר את העבירה בתיק מושא הבקשה בעודו אסיר עבודות שירות.

באשר לפסיקה אליה הפנה הסגור בענין יונתן (בש"פ 3449/14 **יונתן מור נגד מדינת ישראל**) הרי שזו איננה דומה לענייננו:

ראשית - בעניינו של יונתן בית המשפט קבע כי התאפשרה כבר בעבר יציאתו לחלונות התאווירות שלא כפי שנקבע בענייננו.

שנית - בעניינו של יונתן התקבל תסקיר של שירות המבחן אשר תמך בהסרת הפיקוח האלקטרוני ובענייננו אין כל תסקיר.

שלישית - בעניינו של יונתן חלף הזמן והפחתה במסוכנות הנשקפת ממנו היוו משקל של ממש.

לכך יש להוסיף כי יציאתו של המבקש לריצוי עבודות שירות בדואר חיפה, היא יציאה ללא כל פיקוח משמעותי וראוי שיש בו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש והדבר אינו מתיישב עם נסיבות התיק שבפני, עילת המעצר והמסוכנות

הנשקפת מהמשיב וקביעות בתי המשפט ביחס למבקש.

14. באשר להסרת הפיקוח האלקטרוני לתקופה של 21 יום, לא מצאתי בעניינו של המבקש כל עילה או נימוק להסרת הפיקוח האלקטרוני ואוסיף כי בית המשפט הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ללא חלונות התאווורות עד לתום הליכים.

אשר על כן ולאור כל האמור, הבקשה נדחית על כל חלקיה.

המזכירות תמציא לצדדים וליחידת הפיקוח האלקטרוני וכן לממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.